



Elman
Tovuz

VƏTƏNSİZ

Bu Vətəndən iraq düşmə,
dərdin varsa bir çəkək,
Bir qayanın ortasında
yorgun dizik Vətənsiz.
Parçalanıb ayrı düşmək
bu millətin göz dağı,
Nə Qoşqarıq, nə Savalan
dərə-düzük Vətənsiz.

Zaman-zaman qılıncını
oda verən də bizik,
Götür! - deyib tikəsini
yada verən də bizik.
Bir eşq üçün neçə Fərhad
bada verən də bizik,
Yüzü bir can olammırıq,
biri yüzük Vətənsiz.

Yerli-yersiz böldüyümüz
bölgülərə "yox" deyək!
Diyar-diyar, mahal-mahal
bölgələrə "yox" deyək!
Əldən əskik ətkələrə,
kölgələrə "yox" deyək!
Sabaha yol açammasaq
itmiş izik Vətənsiz!

Olan olub, keçən keçib,
gəl, bir olmaq vaxtıdı;
Layla kimi, himn kimi
dilbir olmaq vaxtıdı;
Elman deyər, insafa gəl,
əlbir olmaq vaxtıdı,
Nə mən Mənəm, nə sən Sənsən,
nə biz Bizik Vətənsiz.

"ŞUŞA" xəyalım...

Durub gedəsən birbaş Yevlaxa,
Oradan Bərdəyə.
Bərdə avtovağzalında qulağına
Taksi sürücülərinin qarışığı səsi gələ:
- Ağdama bir nəfər, Ağdama...
- Xocalı, Xocalı.. Gedən var Xocalıya?
- Ağcabədiyə yer qalmadı ha...
- Tərtərə on manat adama...

- ...
Bu səs-küydən yox,
Həyəcədən hava gələ başına.
Heç kimə və heç nəyə baxmadan
Qaçıb əyləşsən
Ağdama gedən maşına.
Ahın köksünü deşə,
Ürəyin çıxı yerindən.
Yol haqqını qabaqcadan verəsən
Tələsdiyindən...
Yol boyu heç yana baxmayasan -
Nə dağ-daş,
Nə də bir ağac görəsən...
İçin özündən qabaq yetişə
Ağdamdakı "Cay evi"nin qarşısına.
Çat-çat ola dodaqların
Yadına çay düşməyə,
Unudasan yeməyi də.
Unudasan
Sürücüyə "sağ ol" deməyi də.
Düşüb yüyürəsən
Bir az aralıdakı boş taksiyə tərəf...
Gözün dola...
Dodağın əsə...
Boğa səni qəhər...
Özünü toparlayıb birtəhər
Salam-kələmsiz
Titrək səslə soruşasan:
- Şu...şa...ya apararsız?..

DAR AĞACIYAM

Özge dar ağacı nəyimə gərək,
Mən özüm özümə dar ağacıyam.
Əlim göyə çatmır, ayağım yerə,
Mən özüm özümə dar ağacıyam.

Başımın üstündən göy uçanacan,
Ayağım altından yer qaçanacan,
Asılıb qalacam eyy...haçanacan,
Mən özüm özümə dar ağacıyam.

Alnımdan asılan alın yazımdı,
Sinəmə sıxılan dərdli sazımdı.
İçimə qısılan öz avazımdı...
Mən özüm özümə dar ağacıyam.

Yer verib, yuvası basılan da mən,
Qılıncı qınında paslanan da mən.
Asan da özümə, asılan da mən -
Mən özüm özümə dar ağacıyam.

Arazam - gözümdən axıb tökülən,
Təbrizəm - dilindən dara çəkilən,
Göyçəyəm - gözləri mənə dikilən...
Mən özüm özümə dar ağacıyam.

Özbəyəm, qırğızam...
Hər türk mənəmsə,
Başı kötük üstə kerkük mənəmsə,
Ruhundan asılan bu YÜK mənəmsə,
Mən özüm özümə dar ağacıyam.

Boynumdan asılan Quranam, Tanrım,
Dilimdən düşməyən "Turan"am, Tanrım.
Bəlkə də ən dərin yaranam, Tanrım, -
Mən özüm özümə dar ağacıyam.

GÖYÇƏLİ QIZ

Anlamadıq! Zaman bizi
"Başa saldı", Göyçəli qız.
Arzuları, ümidləri
Daşa çaldı, Göyçəli qız.

Dolu düşdü, sel oynadı,
Borum-borum yel oynadı.
Oba qalxdı, el oynadı -
Yurd boşaldı, Göyçəli qız.

Şələ basdı belimizdən,
Nəğmə düşdü dilimizdən.
Nəyimiz var, əlimizdən
Qurd-quş aldı, Göyçəli qız.

Alnımızın qırış yeri -
Dərdin, qəmin örüş yeri.
Yaz havalı görüş yeri
Qışa qaldı, Göyçəli qız.

Elmanın da bəxti talan;
Ürəyinə düyün salan -
Yanağında solub qalan
Qoşa xaldı, Göyçəli qız.

QARABAĞ

Göy üzü də gözəndən itir,
Nə uzaq olmuş Qarabağ...
Nə əl çatır, nə ün yetir, -
Səhraymış, çölmüş Qarabağ?

Hanı Atam?
Hanı Anam?
Mən nə biçərə İnsanam...
Sən də durma, ağla, sonam,
Qurumuş gölmüş Qarabağ.

Dağ götürməz bu qəstə bax,
Torpağı, daşı xəstə, bax.
Şikəstəsi şikəstə bax, -
Yanıb-tökülmüş Qarabağ.

Dağdan enib dağ maralı,
Xarı bülbül xar alıb.
Yağış verib, yağmur alıb,
Heç üzü gülmüş Qarabağ...

Bilən varmı düzü görən,
Nə vaxt güler üzü görən.
Görəcəkmizi bizi, görən
Anası ölmüş Qarabağ?..

TÜRK OĞLUYAM!

Hara baxdım, Türkün izi...
Hara baxdım, Türkün özü...
Tanrı, qoru Türkümmü!
Bu nə xəyal, nə də rəya,
Türk oğluyam, eşit, Dünya!

Sağa baxdım...
Çırağ gördüm!
Dövrəsində pərvanelər -
Haqq adına divanələr...
Günəş kimi sönməz çırağ!
Çırağ - Türkün çırağı!

Sola baxdım...
Ocaq gördüm!
Milyonların iman yeri,
Inam yeri, güman yeri

Yönüm, qibləm, pirim ocaq!
Ocaq - Türkün ocağı!
Arxada dağ -
Dayaq gördüm!
Kəməri - göy qurşağı,
Başında buluddan papaq.
Göylər çiyinlərində
Əzəmətli, qürurlu dağ!
Dayaq - Türkün dayağı!
Önə baxdım...
Mayak gördüm!
Hər zərrəsi nurla dolu
Haqq əli sabaha uzanmış,
Gələcəyin azad yolu!
Mayak - Türkün mayakı!

Yerə baxdım...
Torpaq gördüm!
Nəfəsiylə gül bitirən,
Ölümlə ləl bitirən
Əzəli-əbədi Vətən!
Torpaq - Türkün torpağı!

Göyə baxdım...
Bayraq gördüm!
Ay-ulduzu qoşa yanan,
Dəniz kimi dalğalanan
Canım bayraq, qanım bayraq!
Bayraq - Türkün bayrağı!

Hara baxdım, Türkün izi...
Hara baxdım, Türkün özü...
Tanrı, qoru Türkümmü!
Bu nə xəyal, nə də rəya,
Türk oğluyam, eşit, Dünya!
Türk oğluna beşik - Dünya!

ADAMLAR

Bir zaman özləri doğulardılar,
Zor ilə doğulur daha adamlar.
Arada doqqaza yığıldılar,
Boğaza yığılır daha adamlar.

Kimi dindirirsən, çatılır qaşı,
Öpür yanağını gözünün yaşı.
Saçı dağıldı, ya əyin-başı,
İçindən dağılır daha adamlar.

Ay Elman, çəkdiyən bir ahuzar ki...
De, belə dövrəni kim arzular ki?!
Suyun adı çıxıb, suya nə var ki,
Quruda boğulur daha adamlar.

ÇOX GEDİR AZDAN ÖTƏRİ

Doğrudurmu, yanlışdırımı -
Çox gedir azdan ötəri.
Torpaq ayrılır daşından,
Bir güllük yazdan ötəri.

Ürəklərdə xallar yatır,
Xal üstə nə hallar yatır...
Ayaqlara yollar yatır,
Bir quru nazdan ötəri.

Daş atılır budaq düşür,
Düşən, kökdən uzaq düşür.
Beş-altı min yarpaq düşür,
Beş-altı qozdan ötəri.

Qığılcım artıb od olur,
Bəd qurulan bərbad olur.
Doğmalar dönüb yad olur,
Bir qara qızdan ötəri.

Artır, ya ümid kəsilir? -
Fikirdən kild kəsilir...
Gör nə boyda tut kəsilir,
Qol boyda sazdan ötəri.

ADAMIN ADAMI

Mən ayırıyam, sənə baxma,
Adamıya "pis" adamam...
Dərdimi bilməyə qalxma, -
Mən bir az xəsis adamam.

Acam ac olan adama,
İşi yox ki, toxun mənən.
Toy tutur yalan adama,
Oynamır ha çoxu mənən.

Hamı mən deyiləm, a bəy,
Məndən də heç hamı olmaz.
Dərdi olar adamın ey,
Adamın adamı olmaz!

DƏRDİN İÇİNDƏ

Üzür yerdən göyəcən,
Nə var, dərdin içində;
Suyum dərdin içində,
Havam dərdin içində.

Nə dağdır, nə arandır -
Hər biri nigərindir...
Könlüm kimi virandır
Yuvam dərdin içində.

Ölüm gəlib alınca,
Əl-ayağı yalınca
Düşəcəyəm dalınca, -
Dəvam dərdin içində...

QOY GƏLMƏYİM KƏNDƏ, ANA

Sənsən içimin göynəyi,
Yatıram, yuxumda görəəm.
Burnumun ucu göynəyir,
Bilirsənmi... gələmmirəm -
Qoy gəlməyim kəndə, ana.

Duman yoluma yazılıb,
Əynim islanıb buluddan
Göydə gümanlar azalıb,
Yerdə paslanıb ümid də -
Qoy gəlməyim kəndə, ana.

Bir harayın avazıyam,
Səslənirəm neysiz, tarsız.
Nə deyirsən de, razıyam:
Üzü dönük, etibarsız
Qoy gəlməyim kəndə, ana.

Doğru çıxan yalanlar var,
Yalan olmaz doğrular heç.
Məni məndən alanlar var,
Bacarırsan suçumdan keç -
Qoy gəlməyim kəndə, ana.

Xəbərin yox... aqlım çaşıb,
Gələrəm, düşməz yerinə
Qoy narahat qalsın başım,
Qurban olum dizlərinə -
Qoy gəlməyim kəndə, ana.

Bəlkə də heç tanımazsan,
Üzü solğun, saçı qaram.
Gələrəm, evdə olmazsan,
Yoxluğuna inanaram -
Qoy gəlməyim kəndə, ana.

NIYƏ GƏLDİM O DAĞLARDAN...

Göz dağdır dəre mənə, düz mənə,
Niyə gəldim o dağlardan, bilmirəm.
Deyən yoxdu otuz ildə düz, mənə -
Niyə gəldim o dağlardan, bilmirəm.

Yaxşı saldım yaxşılıq yada mən,
Yaman oldum yağış yada mən.
Dağlar mənə yad olmadı, ya da mən...
Niyə gəldim o dağlardan, bilmirəm.

Hər çəməndə min çiçəyin rəngi var,
Hər dərədə yüz qayanın zəngi var.
O dağlarda "Kərəmi" var, "Cəngi" var,
Niyə gəldim o dağlardan, bilmirəm.

Nə faydası, könül, şerin yaza yaz,
Çətin, rəngin gözlərimə yaza yaz.
Şələləylə yarışmamış yazhayaz,
Niyə gəldim o dağlardan, bilmirəm.

Bu həsrətdən, Elman, gözün od ağlar,
Ürəyimi o yandırır, o dağlar -
İlhamımın yuvasıydı o dağlar,
Niyə gəldim o dağlardan, bilmirəm.

APAR MƏNİ

Tut əlimdən, dərdin alım,
O dağlara apar məni.
Qoyma bunca həsrət qalım,
Bu qorxudan qopar məni.

Səhərim yox səhər kimi,
Havam, suyum zəhər kimi.
Düşüncələr kəhər kimi
Gecə-gündüz çapar məni.

Tovuz ki var, səfəlidir,
Boz daşı da səfəlidir.
Dərd hamıdan vəfəlidir, -
Özü gəlib tapar məni.